

Lupčianske zvesti

www.slovenskalupca.sk

17. ročník

OBECNÉ NOVINY OBYVATELOV, RODÁKOV A PRIATELOV OBCE SLOVENSKÁ LUPČA

číslo 7 | september 2015

AKTUÁLNE V OBCIKanalizácia
& rieka Hron

3

AKTUÁLNE V OBCIEšte raz na tému
„DRZOSŤ“

4

ZO ŽIVOTA OBCERozhovor s majiteľom firmy
Malec – kúpeľné oblátky

7

ŠPORTSvetový tenis
v Lupči

16

Oslavy SNP v našej obci

V piatok 27. augusta členovia Zboru protifašistických bojovníkov na čele so starostom obce Ing. Miroslavom Macákom pri príležitosti osláv SNP slávnostne položili vence k pomníkom padlých vojakov. Na slávnostnom akte sa, už ako tradične, zúčastnila malá skupinka občanov, chýbali členovia obecného zastupiteľstva i mladšie ročníky. No čo už. Je smutné, že tieto významné udalosti v živote našej obce odchádzajú do zabudnutia a na zložité časy minulé si spomínajú už len tí skôr narodení.

Text + foto eg

Začiatok školy

Dva mesiace ubehli ako voda v potoku Lupčica a začal sa nový školský rok. Pre niektorých ru-

starosta našej obce spolu s riaditeľom ZŠ i riaditeľom ZUŠ. Popriali školákom, rodičom aj

tina a pre prváčikov niečo nové, nepoznané. Nový školský rok 2015/2016 slávnostne otvoril

učiteľom veľa trpezlivosti a pevnej nervy.

LZ, foto: Marcel Hlaváč

Rozhovor s poslancom

Mgr. Roland Lamperom

V poslaneckom zbore nepôsobíte prvý raz, ako sa zmenil Váš pohľad na výkon funkcie poslanca teraz a predtým?

Je potrebné poznamenať, že pri porovnaní minulého a súčasného pôsobenia vo funkcii poslanca zohráva dôležitú funkciu čas a pribúdajúce skúsenosti, ktoré človek počas života získava. Samozrejme, na veci a dianie v obci sa pozerám z iného pohľadu. Pretože dlhodobo pôsobím v oblasti investícií a obchodu, by som chcel práve z tohto hľadiska pomôcť pri rozvoji, ktorý obec určite potrebuje pre svoje ďalšie napredovanie. Chcel by som byť prínosom hlavne v oblasti možných investičných projektov, rozvoja a zveľadenia obce, ako aj pri budovaní infraštruktúry v oblasti podnikania a cestovného ruchu.

Čo plánujete urobiť z pozície poslanca pre Lupčanov, čo je Vašou prioritou?

Samozrejme, že je v mojom záujme, aby pri bilancovaní na konci nášho funkčného obdobia bolo zrejmé, že sme vo funkciách boli opodstatnené a že sme niečo dosiahli. Že dôveru, ktorú sme dostali od ľudí, sme nesklamali. V tejto časti by som to chcel rozdeliť minimálne na dva základné pohľady môjho záujmu riešenia priorit.

V prvom rade je to skutočnosť, že môj postoj k dôležitým rozhodnutiam chcem stavať do pozície v prospech Lupčanov, som otvorený dialógu a nápomocný obhajovať záujmy občanov Slovenskej Lupče a konštruktívne sa postaviť k riešeniam určite nemalého počtu požiadaviek zo strany ľudí. Určite sa za 4 roky nedá vyriešiť všetko a vyhovieť

všetkým, ale je potrebné tú snahu vyvinúť. V mnohých prípadoch nie sú potrebné ani veľké veci. Stále tvrdím, že z maličkosti sa skladá svet a pomaličky ďalej zájdeš.

V druhom rade chcem poznamenať, že ako člen komisie pre podnikanie a cestovný ruch mám ambície, aby sa zintenzívnila komunikácia s podnikateľskou obcou, vzťahy a aj prípadná spolupráca s podnikateľmi. Všade vidíme to, ako je podnikateľský sektor dôležitým a v niektorých prípadoch aj nosným pilierom fungovania miest, obcí či vôbec štátu.

Oblasť cestovného ruchu (CR) ako taká si vyžaduje doslova až projektové nastavenie fungovania a následného využitia danosti a príležitostí, ktoré obec a jej najbližšie okolie ponúka. V tejto chvíli môžem len informovať, že komisia pripravuje a predloží v najbližšom období návrh na podporu podnikania v oblasti CR, ktorý by mal byť základným kameňom pre rozbehnutie niekoľkých aktivít. Zámerom je hlavne obec zviditeľniť, využiť jej danosti, prilákať do obce turistov, a tým prinášať do obce aj zdroje, ktoré môžu slúžiť práve domácim. Umožnia im vytvoriť si priestor pre menšie investície, zdokonaľovanie služieb (prípadne budovanie nových služieb v CR). Dlhodobou otvorenou otázkou je ubytovanie v súkromí. Túto komunikáciu by sme chceli ako komisia obnoviť s existujúcimi, ale aj s potenciálnymi prevádzkovateľmi. Samozrejme, mnoho vecí a krokov, ktoré by sme chceli realizovať, sú akceptovateľné až z dlhodobého hľadiska.

Na záver niečo zo súkromia – ako trávite voľný čas, vaše záľuby, ako relaxujete?

Mojou veľkou oporou v živote je moja rodina a priatelia. V detstve to boli moji rodičia, za čo im chcem opätovne poďakovať. Potom prišiel čas na vlastnú rodinu, a tak túto úlohu prebrala hlavne moja manželka, ktorá stojí pri mne pri každom dôležitom rozhodnutí. Všetci moji najbližší pociťujú miestami nedostatok mojej prítomnosti, a to hlavne z pracovných dôvodov, preto takmer všetok svoj voľný čas sa snažím venovať im. Na oddych vyhľadávam najmä zmenu prostredia, a to najčastejšie letnú dovolenku niekde pri mori alebo sa rád vraciam do Rumunska, kde som s manželkou pracovne strávil viac ako 3 roky. Človek sa potrebuje udržiavať aj v kondícii, preto aspoň z času na čas potrebujem zájsť si trochu športovať, a hlavne sa zameriavam na bedminton, či futbal. V poslednom rade uvediem, že mojou záľubou je aj maľovanie obrazov. Ako amatér – samouk relaxujem pri tvorbe niekoľkých olejomalieb ročne. Zatiaľ však nemám doma ani jeden, vždy ho niekomu darujem.

Roland Lamper
Rozhovor pripravila eg

Názorná ukážka posledných diel ©
◀ Kriváň a Barbakan Banská Bystrica ▶

Šanca na spoluprácu

Prijmeme medzi seba do redakčnej rady človeka, ochotného, šikovného, odolného voči stresu, a hlavne obecným klebetám.

Je to činnosť veľmi zaujímavá, no náročná, predovšetkým čo sa týka voľného času. Nemáme veľké nároky, ale musí ovládať spisovný jazyk slovenský, ukladať vedľa seba slovíčka tak, aby veta mala zmysel, pracovať s počítačom (najlepšie svojim) a internetom, čo je v dnešnej dobe nevyhnutnosťou. Odmenou mu bude dobrý pocit a možno nejaké to ocenenie. Ponúkame možnosť podieľať sa na tvorbe obecných novín, ktoré boli niekoľkokrát vysoko ocenené v celoslovenskej súťaži Podnikové médium roka. Tak neváhajte a pridajte sa k nám!

Kontaktovať nás môžete na: zvesti@slovenskalupca.sk

Obec Slovenská Ľupča

pod záštitou starostu Ing. Miroslava Macáka
vás pozýva

na súťaž
„Luteránskej vo varení
procesie“

v priestoroch pri MKS dňa 3. októbra 2015 od 10.00 hod.
K dobrej nálade prispeje hudobná kapela Galaxy

Kanalizácia & rieka Hron

Obec Slovenská Lupča ukončila výstavbu splaškovej kanalizácie a ČOV, ktoré boli vybudované v rámci projektu s názvom „Slovenská Lupča – splašková kanalizácia a ČOV“ z eurofondov.

Stavba ČOV Slovenská Lupča je riešená pre výhľadový stav v zmysle koncepcie rozvoja obce až pre 4200 ekvivalentných obyvateľov. Recipientom vyčistených odpadových vôd z ČOV a MČOV pre Obec Slovenská Lupča je rieka Hron.

Prevádzkovateľom tejto stavby je Obec Slovenská Lupča pod odborným dohľadom Ing. Mariana Hronca, ktorý má osvedčenie na prevádzkovanie verejnej kanalizácie KII.

Od januára 2015 bola stavba spustená do skúšobnej prevádzky. Počas skúšobnej prevádzky sa pripojilo na verejnú splaškovú kanalizáciu 13 bytových domov a 55 rodinných domov, čo činí cca 700 obyvateľov.

Na ČOV počas skúšobnej prevádzky nevznikli žiadne závary, ktoré by bránili prevádzkovaní ČOV, prevádzka ČOV Slovenská Lupča plnila svoj účel a projektové parametre v zmysle projektu boli na odtoku dodržané. Povolené limity na odtoku z ČOV boli splnené vo všetkých ukazovateľoch.

Na základe vyhodnotenia skúšobnej prevádzky ČOV bola podaná žiadosť na Okresný úrad Odbor starostlivosti o ŽP v Banskej Bystrici o uvedenie stavby do trvalej prevádzky. Kolaudačné rozhodnutie do trvalej prevádzky nadobudlo právoplatnosť dňa 17.8.2015.

V zmysle zmluvy o dielo je potrebné dodržať podmienky, t. j. aj termín napojenia producentov z domácností, ako aj z prevádzok

na verejnú splaškovú kanalizáciu, a to do roku 2016 je podmienka napojenosti 85 % ekvivalentných obyvateľov z celkového počtu obyvateľov. Z uvedeného dôvodu vás, vážení občania, vyzývame k realizácii kanalizačných prípojok v čo najkratšom čase, čím dôjde aj k zlepšeniu životného prostredia, nakoľko z jednotnej kanalizácie všetky nečistené vody sú vypúšťané do rieky Hron, čím dochádza k znečisteniu toku Hrona, ako aj k znečisteniu životného prostredia.

Postup odberateľa pri budovaní kanalizačnej prípojky:

Odberateľ – vlastník nehnuteľnosti alebo iná osoba, poverená vlastníkom nehnuteľnosti, si vyžiada na OcÚ tlačivo „Žiadosť o zriadenie kanalizačnej prípojky na verejnú kanalizáciu v obci Slovenská Lupča za účelom odvádzania odpadových vôd“.

OcÚ po prijatí kompletnej žiadosti vydá písomné stanovisko k žiadosti.

Napojenie na verejnú kanalizáciu môže byť vykonané až po súhlasnom stanovisku obce.

Technické podmienky pre zriadenie kanalizačnej prípojky:

Do verejnej kanalizácie sa prípojkou odvádzajú len splaškové odpadové vody, vznikajúce výhradne bežnou prevádzkou domácnosti, resp. činnosťou prevádzky nevýrobného charakteru. Vzhľadom na charakter verejnej kanalizácie (splašková) nesmú byť do prípojky pripojené dažďové zvodny a drenážne systémy.

Najmenšia menovitá svetlosť potrubia kanalizačnej prípojky je DN 150.

Kanalizačná prípojka musí byť čo najkratšia, priama, v jednom sklone, z jedného druhu materiálu a rovnakého profilu (svetlosti).

V prípade nutnosti zmeny smeru alebo sklonu potrubia musí byť v každom bode zmeny vybudovaná kanalizačná šachta.

Kanalizačné prípojky môžu byť z plastových materiálov ako PVC, PP a PE. Iný materiál je možné použiť len v súlade s platnými STN pri zabezpečení 100% vodotesnosti samostatných rúr a spojov.

Kanalizačná revízna šachta sa osádza na hranici pozemku. Kanalizačné potrubie musí byť priamo napojené od nehnuteľnosti až do revíznej kanalizačnej šachty. Potrubie nesmie byť prerušené. To znamená nie prerušenie do žumpy a odtiaľ vývodom do kanalizácie, žumpy musia byť vyradené z prevádzky.

Kanalizačná prípojka nesmie byť zrealizovaná tak, aby splašková voda pritekala do žumpy, septiku alebo domovej čistiarny, kde sa bude akumulovať a následne odtekať do kanalizačnej prípojky. V prípade nutnosti trasovania prípojky miestom týchto zariadení je potrebné ich odstrániť, resp. zasypať.

Vlastník nehnuteľnosti je povinný udržiavať časť prípojky, ktorú vybudoval na vlastné náklady a vykonávať na nej opravy a údržbu.

Po zrealizovaní prípojky bude poverená osoba kontrolovať a preberať ešte n e z a s y p a n ú prípojku, pričom bude vykonaná fotodokumentácia napojenia prípojky na splaškovú kanalizáciu a spísaný preberací protokol, čestné vyhlásenie.

V prípade nejasností sa môžete informovať v stránkové dni na Obecnom úrade u Miroslavy Oravcovej, t. č.0903537476, 048/4723228.

Poverená osoba kontrolovať a preberať prípojky: Ivan Kulfas, t. č. 0917795625

Ešte raz na tému „DRZOSŤ“

Tento článok s fotografiami je ďalšia reakcia na článok „DRZOSŤ“ z májového čísla Lupčianskych zvestí. Chcel by som poukázať na to, aká zbytočná je značka „Zákaz stáťia“ na Námestí SNP. To, že sa stalo pravidlom, že sa nemáme ako dostať z domu alebo domov autom, je normálna vec. A niet väčšej drzosti, ako keď sa autom postaví priamo pred

chcel zdôrazniť, že zelená trávica, ktorá tu kedysi bola, je fuč. Ostalo pred nami vyjazdené vyschnuté parkovisko! S tým súvisí aj to, že autá sa tu stavajú pred náš dom kadejako, inak, šikmo len preto, aby sa vyhli pokute za parkovanie na zákaze stáťia. Ja neviem, ako by sa týmto dotýčným občanom páčilo, keby si človek chodil zaparkovať auto pred

O sťažnosti

Sťažnosť nášho spoluobčana sme mailom postúpili Okresnému dopravnému inšpektorátu v Banskej Bystrici a tu je ich vyjadrenie k spomínanej sťažnosti.

Občan má pravdu, že zákaz stáťia platí na pozemnej komunikácii, o tom dopravný inšpektorát upovedomil obec na pracovnom rokovaní, konanom priamo na predmetnom mieste pred doplnením dopravného značenia B 33, č čomu obec nemala žiadne výhrady a s dopravným značením súhlasila. Zaparkovanie vozidla pred bránou je porušením ustanovenia § 25 ods. 1 písm. „u“ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, zaparkovanie vozidiel na verejne prístupnej zeleni je porušením ustanovenia § 25 ods. 1 písm. „s“ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Ak niekto vedome či nevedome poruší akýkoľvek zákon, musí byť zaň adekvátne sankcionovaný, v opačnom prípade sa takáto osoba bude opätovne dopúšťať protiprávneho konania, preto nevidím inú možnosť ako kontaktovať okamžite políciu, ktorú máte hneď za rohom a takéto a podobné priestupky môžete mať vyriešené ihneď v priebehu niekoľkých minút.

S pozdravom
kpt. Ing. Zdenka Hoferová

bránu a musíme čakať alebo zháňať človeka, ktorému auto patrí. Najčastejšie sú to zákazníci okolitých potravín, tržnice, predajne autodiélov a lekára (resp. lekárne). A ešte keď na niekoho zatrubíme alebo mu niečo povieme, tak sa pozerá, čo od neho vlastne chceme – no nič, chceme sa dostať autom do brány! Mali by sa kompetentné orgány nad tým zamyslieť. A myslím si, že nie je rieše-

ním to, že máme hneď volať 158. Na čo! Veď vidím, ako sa policajti vozia po hlavnej ceste, za značkou kopec áut a nezastanú! To by som musel volať non stop a hneď od rána, keď sa pred alebo po zamestnaní nevieme dostať k domu, lebo všetci musia rýchlo nakúpiť pečivo, zeleninu atď. To tu môžu stať rovno každý deň od piatej hodiny ráno. Ďalej by som

ich dom. Nakoniec musíme dodať, že my sa na tú značku vlastne môžeme vykašľať, ale vodiči by si mali uvedomiť, že ak je raz na dome brána a je k nej prístupová cesta, tak tam nemajú vôbec čo parkovať alebo iným spôsobom túto prízazdovú cestu blokovať! PS: Vrcholom tohto všetkého je, keď vám kvôli týmto nezodpovedným vodičom smetiari nevysypú kuka nádobu! **JD**

Sklo ako druhotná surovina

Okná, sklo z dverí domov či áut, televízne obrazovky, monitory počítačov, zrkadlá, umelecké predmety, žiarovky, či rôzne obaly – to všetko je sklo. Tvori až 12% hmotnosti v celkovom množstve komunálneho odpadu.

Sklo poznáme už niekoľko storočí a asi ťažko by sme si niektoré veci vedeli bez skla predstaviť. Veľmi ľahko si však môžeme predstaviť jeho triedenie a recykláciu.

Ako ho triediť?

Do zelených kontajnerov na zber skla je potrebné vhodiť:

Nevrätne obaly zo skla od nápojov, sklenené nádoby, tabuľové sklo, sklenené črepy a pod.

Nepatria sem:

Porcelán, keramika, autosklo, zrkadlá, TV obrazovky a pod.

Ten, kto triedi odpad, je ohľaduplný k životnému prostrediu a šetrí prírodné zdroje.

Sklo je recyklovateľné na 98% až 100%.

Recykláciou každej fľaše šetríme energiu. Recykláciou jednej vínovej fľaše sa môže ušetriť až 400 Wh elektrickej energie. (Žiarovka 100 W svieti cca 4 hodiny).

Recyklácia obalového skla znamená menej emisií. Výroba jednej tony sklenených obalov z črepov môže znížiť životné prostredie emisiami CO₂ až o 400 kg.

Ak sa vráti do sklárne na recykláciu 100 miliónov odpadových fliaš a pohárov, ušetrí sa 30 000 ton sklárskeho piesku, 100 000 ton

sódy, 6 000 ton vykurovacieho oleja, 18 000 MWh elektrickej energie, 76 000 000 m³ zemného plynu.

Aká je ďalšia cesta skla zo zelených kontajnerov?

Sklo zelených nádob sa v zberových spoločnostiach najprv triedi, aby sa do recyklačných spoločností dostalo iba sklo. Spracovanie odpadov zo skla tam prebieha v nasledovných fázach:

1. Úprava odpadového skla prebieha zbravením nežiaducich prímies. Vytriedujú sa nečistoty, železné a neželezné kovy, roztriedením skla podľa farby a upravením na požadovanú veľkosť.

2. Zakladanie – príprava sklárskeho kmeňa. Sklársky kmeň, zmiešaný so sklenenými črepami, sa

nazýva vsádzka. Pri výrobe obalového skla sa pridáva 50 – 60% črepov. Zelené obalové sklo sa môže vyrábať aj z čistých sklenených čre-

pov. Pridávanie sklenených črepov má pri výrobe skla mnohé výhody. Hlavnou z nich je, že uľahčujú tavenie skla.

3. Tavenie. Pripravená vsádzka sa presunie do taviacej pece, kde sa zmes pri vysokých teplotách (1400 – 1600 °C) roztaví. Tavenie môžeme rozdeliť na tri samostatné procesy: vlastné tavenie, homogenizácia a čírenie skla, ochladzovanie skla na pracovnú teplotu.

4. Tvarovane. V tejto fáze dochádza k vytvoreniu výrobku buď ručne, alebo prostredníctvom tvarovacích strojov. Sklo sa môže tvarovať fúkaním, vyťahovaním, liatím a lisovaním.

5. Chladenie. Výrobok zo skla sa musí po dokončení pomaly chládiť, aby sa v sklovine stabilizovala vnútorné napätie. Ak sa sklo ochladí rýchlo, praskne. Chladenie prebieha v chladiacich peciach, trvá obvykle 2 hodiny a výrobok opúšťa pec pri teplote okolo 50 – 200 °C.

6. Zušľachtovanie alebo rafinovanie. Táto fáza zahŕňa posledné úpravy a dekoráciu výrobkov. Vychladnutý výrobok sa môže zdobiť brúsením, rezaním, rytím, leptaním, maľovaním a podobne.

7. Kontrola hotových výrobkov pomocou kontrolných prístrojov.

Dajme odpadu druhú šancu!

- Recyklované sklo sa používa predovšetkým na výrobu nových sklenených fliaš, ale napríklad aj pohárov.

- Z 5 recyklovaných sklenených pohárov je možné vyrobiť vázu na kvety.

*Informácia: Mgr. Janka Nékyová,
Recyklácia a využitie odpadov SR,
obchodný manažér
Spracovala eg*

Termíny zberu plastov:

2. október

6. november

10. december

Slovenské a naše

Vážený čitateľ Lupčianskych zvestí!

V mojej sérii predstavovaní našich národných plemien psov by som pokračoval druhým najstarším plemenom, a to SLOVENSKÝM ČUVAČOM. Podobne ako SLOVENSKÝ KOPOV aj SLOVENSKÝ ČUVAČ je na Slovensku doma celé stáročia. Je to, dá sa povedať, pes bačov a valachov, slovom, pes k ovciam. Nechcem sa pasovať za vševediaceho alebo špičkového kynológa. Mój súkromný názor je, že slovenský čuvač prišiel k nám na Slovensko v stredoveku v 15. – 16. storočí počas valašskej kolonizácie. V tej dobe stredné Slovensko nevyzeralo ako dnes. Vtedy to bol skôr jeden veľký prales, i keď, samozrejme, nebol úplne vyludnený. Boli tu aj dediny, aj mestá, ale až za valašskej kolonizácie sa začalo vo veľkej miere odlesňovať. Vznikali pasienky, dokonca sa začali odlesňovať aj hole pre početné ovčie stáda. Vznikli dediny ako Valaská, Valaská Dubová a podobne.

A tí, nazveme ich kolonisti, sa z Balkánu karpatským oblúkom dostali až k nám. Pán Boh im žehnaj, doniesli na Slovensko a naučili aj miestnych vecí a hodnoty, na ktoré sme dnes právom hrdí. Bolo to salašníctvo. Naše „biele zlato“ bryndzu, oštiepok, parenicu, žinčicu, ale aj valašskú kultúru, ktorá obohatila nás Slovákov. Taktiež odolnú a nenáročnú ovcu VALAŠKU a, som presvedčený, že na stráženie a obranu ovčích stád aj spoľahlivého strážu ČUVAČA.

Už jeho názov čuvač je odvodený od „načúvať“ alebo po starosvetky mať všetky „čuvy“ v strehu. Jeho úloha na salaši je stráženie pred zlodejmi, ale aj obrana ovčieho stáda pred veľkými šelmami ako vlk, medveď, ktorým náramne chuti

chutná baraninka. Z novodobejšej histórie by som podčiarkol hlavne dvadsať a tridsať rokov minulého storočia, keď slovenský čuvač bol známy pod názvom Tatranský Čuvač. V tridsiatych rokoch minulého storočia sa začal hromadne vyvážať do Poľska a Nemecka v snahe podchytiť a udržať, ale aj došľachtiť toto plemeno.

Profesor Hríza, pedagóg Vysokej školy veterinárnej v Brne, zakladá u svojho záta Jozefa Skopila chovnú stanicu „Zlatá studňa“. Toto bol základ organizovaného chovu. Zo začiatku to bola úzka príbuzenská plemenitba. Neskôr sa začali využívať i psy z pôvodného chovu, a to zo Slovenska podobne aj ako slovenský kopov, aj slovenský čuvač bol vyšľachtený spôsobom výberom jedincov do chovu len zo zdrojov jeho pôvodu, čiže Slovenska, kde sa obidve plemená chovajú už stáročia. Keď sa okruh chovateľov rozšíril, založili 23.9.1933 „Spolok chovateľov psov tatranských ovčiarskych čuvačov“ v Brne s vlastnou plemenou knihou. Spolok sa stal členom „Československej kynologickej únie“ a jej prostredníctvom aj čle-

nom „Medzinárodnej kynologickej federácie FCI“. Organizovaný chov čuvačov sa zdedimoval za nemeckej okupácie. Oživenie klubu nastal až v päťdesiatych rokoch minulého storočia. Túto časť histórie čuvača by som nazval „českou cestou“. Mne osobne je trochu ľúto, že sa nenašli na Slovensku takí zánitenci ako pri slovenskom kopovi a museli to byť Česi, ktorí začali šľachtiť nášho čuvača. V tom čase, samozrejme, na Slovensku chov čuvača pokračoval stále ako za dávnych čias. Veď dobrý bača si nevedel ani predstaviť život na salaši bez dobrého čuvača. Pre chovateľov tatranského čuvača sa stal rok 1965 pamätný FCI na svojom valnom zhromaždení v júli v Prahe uznala čuvača pod číslom 142 SLOVENSKÝ ČUVAČ. Prečo však došlo k zmene názvu z tatranský čuvač na slovenský čuvač? V tom čase už mali v Poľsku uznané podobné plemeno „TATRA OWCZAREK PODHALASKY“ a v preklade do francúzštiny by názvy podobných plemien boli podobné. Preto naša zástupkyňa v komisii FCI Dr. Laufbergerová, ktorá obhajovala čuvača, pohotovo zmenila názov „tatranský“ na „slovenský“, ale nebolo to všetko také jednoduché. Maďarsko podalo koncom roka 1967 protest proti uznaniu „slovenského čuvača“ za samostatné plemeno. Docent KURZ ako hlavný poradca chovu, vypracoval odpoveď na tento protest a dokázal, že slovenský čuvač je na Slovensku stáročia. Na zasadnutí komisie FCI v Belehrade 10. – 11.1.1969 spolu s predsedom klubu Zacharidesom uznanie SLOVENSKÉHO ČUVAČA za samostatné plemeno úspešne obhajili.

Som veľmi rád, že slovenský čuvač na Slovensku má svojich chovateľov. Taktiež v menšej miere je

chovaný aj v zahraničí, ale, bohužiaľ, som trochu sklamaný a mám aj obavy o jeho smerovaní v chove, či to do budúcnosti bude už čuvač. Prečo? Ako som už napísal v úvode, je to pes bačov a valachov. Bol som sklamaný, keď som videl na internete video nemenovanej chovateľky slovenských čuvačov, ktorá sa tam chváli doslova stovkami odchovaných šteniec a jej chovné jedince salaš a ovce nevideli ani v obrázkovej knižke. Či ich potomstvom budú ešte čuvače pozorní strážcovia ovčích stád? Či pekni na výstavách, posudzovaní maznáčikovia! Možno lietam v oblakoch, ale nemali by sa trochu zobudiť „valaskí chlapi“ a snažiť sa presadiť podmienku chovnosti čuvača preukázaním prácov s ovcami, aby čuvač zostal naozaj čuvačom?! Od nemenovaného baču som počul kratučnú príhodu o sučke čuvača. Volala sa „Bela“ bola to pekná biela čuvačka. Keď zostarla a ochorela, bača s valachmi jej ustlali v kolibe na ovčej koži pri ohni, ale ona sa aj tak už z posledných síl dotiahla z koliby k ovciam a tam skonala.

Roman Lakomčík

Obed valachov na salaši. Žakarovce. Foto: NÚ SAV - F. Hideg, 1953

Pracovný odev valachov. Beňuš. Foto: NÚ SAV - J. Podolák, 1959

Rozhovor s majiteľom firmy Malec – kúpeľné oblátky

1. Pán Malec, čo bolo podnetom toho, že ste sa rozhodli piecť kúpeľné oblátky?

Predávali sme s manželkou oblátky na jarmokoch a počuvali sme názory zákazníkov, ktorí neboli veľmi spokojní. Tak sme postupne začali sami rozmýšľať, ako čo zlepšovať. Nakoniec sme v Slovenskej Lupči kúpili objekt, a tam som si začal „plniť svoje sny“.

2. Koľko rokov sa pečeniu venujete a koľko druhov týchto voňavých oblátok vo svojej firme pečiete?

Pečieme viac ako 30 druhov rôznych oblátok, zo začiatku to bolo len 6 druhov, ale naplno som mohol svoj sen rozvíjať až v Slovenskej Lupči. Najdôležitejšia je spokojnosť zákazníkov, oni nás nútia „ísť dopredu“. Oblátky som začal robiť v roku 1998.

3. Málokto vie, že ste boli s Vaším kolektívom pracovníkov ocenení. Môžete našim čitateľom povedať, ktoré z ocenení si najviac vážite?

Na 20 druhov máme značku Kvality Sk Gold a na dva druhy značku Kvality Sk. Všetky ocenenia si vážime, lebo je v nich kus našej práce, ale najťažšie bolo asi získať prvé štyri na spekané oblátky. Oblátky so stéviou majú značku Kvality Sk.

4. Máte svoju ochrannú známku. Čo všetko ste museli splniť, aby ste ju dostali?

V prvom rade sme museli robiť kvalitné výrobky. Potom podať žiadosť na Ministerstvo pôdohospodárstva, kde to najprv prešlo kontrolou SVPS Bratislava, nasledovala komisia na Ministerstve pôdohospodárstva. Oblátky s výtlačkom bazy čiernej sme vyvinuli v spolupráci s Výskumným ústavom potravinárskym. Tie okrem toho, že majú značku Kvality Sk Gold, sú aj na Úrade priemyselného vlastníctva SR patentované ako úžitkový vzor.

/eg/

Foto: archív firmy Malec – kúpeľné oblátky

Ako ten čas rýchlo letí. Ani sme sa nenazdali bol koniec školského roka, prišli prázdniny a zrazu je tu koniec prázdnin. Len nedávno sme sa všetci v Dratváriku, aj my starší na prázdniny tešili a dnes už píšeme o nich v minulom čase.

Pozrime sa trochu naspäť, čo po nás ostáva, akú brázdou orieme v srdciach ľudí, ktorí sa na nás prídu pozrieť, čo ostáva v srdciach detí, ktoré týmto kolektívom predjú do reálneho života. Sme tu už 29 rokov a stále chceme, aby na nás ľudia spomínali v dobrom.

Počas roka sme absolvovali viacero akcií, začínajúc pravidelnými skúškami, sústreďeniami v záujme zachovania chodu kolektívu a vystupovania súboru na verejnosti. Popri pravidelnej činnosti s malými, strednými, veľkými tanečníkmi a spevákmi aj muzikantmi sme potešili seba aj divácku verejnosť.

Zatancovali a zaspievali sme na svadbe nášmu bývalému členovi Adamovi Debnárikovi, tanečníkovi aj muzikantovi, keď sme mu pripomenuli svadobné zvyky jeho starej matere aj mamy z Telgártu.

Starosvetské zvyky fašiangovania po dedine sme predviedli spolu so súborom Partizán pred evanjelickým kostolom, po dedine, v domove dôchodcov a pred katolíckym kostolom, kde sme boli počastovaní my, vystupujúci, ako aj všetci diváci, za čo ďakujeme pánu farárovi aj celej rímsko-katolíckej cirkvi.

Zúčastnili sme sa aj na obnovení krížovej cesty na Hôrku, kde sme boli aktívnou súčasťou každého zastavenia pri obnove obrazov krížovej cesty. Kroje vždy patrili k cirkevným obradom a my sa ich snažíme v tomto udržať v súčinnosti so všetkými veriacimi bez rozdielu vierovyznania.

Dratvárik prispieva k добрôte

Veľkú noc sme si pripomenuli starými zvykmi maľovania vajčiek, pletenia korbáčov. Zaujímavé bolo, že činnosti dievčat si vyskúšali aj chlapci a naopak činnosti chlapcov si vyskúšali aj dievčatá. Samozrejme, že vzduchom lietala aj dáka voda, ktorá k tomuto zvyku patrí. Naši starší kamaráti zo súboru Partizán túto tradíciu udržiavajú pravidelne a naši chlapci sa už tešia na to, keď aj oni pôjdu ako veľkí na Veľkonočný pondelok v kroji na oblievačku.

Svojím vystúpením sme boli tiež potešiť srdcia pracovníkov firmy K&K TECHNOLOGY, ktorí keď môžu, nám pomôžu materiálne aj finančne, spolu s nimi sme oslavovali životné jubileá – 50, 60, 70 rokov.

Pravidelne sa stretávame aj s rodičmi detí, aby sme ich informovali o našej práci, pýtali sa na ich názory a vysvetľovali im spoločenský prínos fungovania kolektívu, ako je náš Dratvárik. Samozrejme, aj preto, aby sme sa s nimi radili, či svojim ratolestiam prispievajú napr. na zájazd, lebo pokladnica súboru nestačí pokrývať všetky výdavky. Napriek tomu, že obec prispieva, spoločne vo vedení súboru hľadáme zdroje, robíme vystúpenia aj za peniaze, získané peniažky vždy nestačia na všetko a potrebujeme aj príspevok rodičov. Pritom všetci dospelí vo vedení súboru robia pravidelnú činnosť s deťmi nezištne z lásky k deťom, folklóru, a zachovaniu tradícií pre budúce generácie.

Deti nám rastú, po dorastení odchádzajú zo súboru, niektoré pokračujú v iných súboroch, ale to,

čo sme do nich my starší vštepili, v nich ostáva a dávajú to aj najavo ako napr. Zoja Hričovská: „V živote človeka je viacero krásnych jubileí. Jednou z nich bola aj oslava 60-tych uja Ďura. Spevom, tancom a milým slovom sme sa mohli pripojiť ku gratulantom. Nielen my, ale aj ostatní sa snažili o to, aby náš narodeninový darček bol originálny a venovaný zo srdca za všetko, čo pre nás za tie roky spravil. Všetkých nás potešilo, keď sa na jeho tvári objavil nielen úsmev, ale aj slzy šťastia. A tak ešte raz za všetkých nás: Veľa zdravia, lebo je vzácne. Veľa šťastia, lebo je krásne. Veľa ďalších rokov a šťastných tanečných krokov, veľa dobrých vecí, želáme Vám všetci.“

Zojka Hričovská alebo Miška Majerová, ktorá sa už popri tancovaní a spievaní v Dratváriku začleňuje aj do kolektívu Partizán: „Ujo Ďuro je neodmysliteľnou súčasťou nášho detského folklórneho súboru Dratvárik. Bol jedným zo zakladateľov

tohto súboru. Je jeho súčasťou aj dnes, čo si veľmi vážime, a preto sme sa rozhodli zorganizovať mu oslavu medzi „dratvárikovskou rodinou“. Na vystúpenie sa pripravovali malí aj veľkí. Hoci sme do prípravy dali všetko, a skutočne sme sa spevu a tancu venovali, pred vystúpením sme trochu stresovali, pretože to bolo pre nás skutočne dôležité vystúpenie. No ako náhle sa rozozvučali tóny huslí, tréma opadla a vystúpenie sme si poriadne užili. V programe sme však nevystupovali sami. Ujovi Ďurovi prišiel pripomenúť jeho študentské časy aj folklórny súbor Zbor z Nitry. Po nich nasledoval folklórny súbor Partizán, s ktorým si aj zapieval a zacifroval. Celý program dopadol perfektne. Dúfam, že sme ujovi Ďurovi vyčarili úsmev nielen na tvári, ale aj v srdci a ukázali mu, čo všetko nás naučil, aký je pre nás dôležitý a že bez neho by Dratvárik nebol tým, čím je.“

Miška Majerová

prázdniny – neprázdniny

Dratvárik je súčasťou obce 29 rokov. Každoročne sa zúčastňuje Turíčneho jarmoku či už v sprievode, ale aj vystúpením na javisku so všetkými deťmi od najmladších po najstaršie.

Jedna sobota v júni bola vyčlenená na stretnutie rodičov a detí z Dratvárika vo farskej záhrade evanjelickej cirkvi. Už sme tam dosť stáli návštevníci. Ďakujeme za túto možnosť pánu farárovi a celému cirkevnému zboru. Ten deň sa zmeníme na kuchárov, hostí, zabávačov, športovcov a neviem čo všetko ešte. Okrem spoločenského programu, ktorý si nachystáme, je vždy aj dáke prekvapenie. Už dnes musíme rozmýšľať, čím okrem tanca a spevu našich starých materií deti obdaríme. Tešíme sa už na ďalšie stretnutia podobného typu, kde sa zídu ľudia, ktorí si navzájom pomáhajú, udržiavajú v deťoch dedičstvo predkov a dokážu hovoriť spolu bez telefónov a iných výtvarných nástrojov dnešnej techniky. Po svojom to komentuje aj Justínka takto: „Smiech, šantenie a radosť sa ozývali 13.júna 2015 z evanjelickej farskej záhrady. Aj vedúci detského folklórného súboru Dratvárik vedeli, že nedávno mali deti ten svoj sviatok. Práve preto nám usporiadali deň plný slnka, zábavy, prekvapení a radosti. Hrali sme sa rôzne hry, naučili sme sa aj nové. Občerstvili sme sa fajným grilovaným mäskom, špekáčikmi či koláčikmi. Keď sme sa do počuli, že práve nám prišlo prekvapenie, všetci sme s veľkým očakávaním utekali pred bránu, a tam už na nás čakali džípy, ktoré nás celé predpoľudne vozili po náročnom teréne.

DFS DRATVÁRIK
SLOVENSKÁ ĽUPČA

O prekvapenie sa postarala naša teta Erika Lamperová, za čo jej veľmi pekne ďakujeme. Keď sme sa všetci vytriedali, zatancovali si a zabávali sa ďalej.

No neskôr prišla aj jedna povinnosť. Boli sme pozvaní na 1. ročník jarmoku v Sásovej v Banskej Bystrici, takže sme sa obliekli do krojov a aj v tom veľkom teple sme im s radosťou zatancovali. Po vystúpení sme sa vrátili do farskej záhrady a zabávali sa a tancovali až do večera. Ďakujeme vedúcim za tento krásny deň.“

Justína Emma Debnáriková

Školský rok sa pomaly končil, ale pred nami bolo náročné obdobie skúšok, sústredení, pretože sme mali počas prázdnin pripravený zájazd do Maďarska na medzinárodný folklórny festival, na ktorý sa bolo treba pripraviť. Zájazd sa nám vydaril, šťastlivo sme sa vrátili do behu prázdnin a len spomienky ostali v srdciach a myšliach všetkých, ktorí sa na zájazde zúčastnili. Dievčence od Dobošov si ho pripomenuli takto: “Tohtoročný zájazd nebol síce k moru, ale bol rovnako super. Do susedného

Maďarska sme vyrazili 15. júla. Cestou sme sa zastavili v Budapešti v Tropikáriu, kde sme videli nielen krokodily a žraloky, ale aj napríklad rybu z rozprávky Nemo. Bol to ozajstný zážitok nielen pre tých najmladších, ale aj pre nás starších. Spolu sme strávili týždeň plný skokov do bazéna či už dobrovoľne alebo násilu :-). Absolvovali sme množstvo vystúpení. Odmenou nám bol posledný deň. Išli sme vystupovať do Srbska na úžasné kúpalisko. Zodrali sme všetky tobagany a unavení a šťastní sa vrátili domov. Jedno veľké ĎAKUJEM patrí našim vedúcim, že vôbec taký zájazd vybavili, ale aj za to, že to s nami vydržali a dali nám možnosť vidieť ďalší kúsok sveta.

Lenka + Lujza Dobošové

Ostatní zúčastnení na zájazde tiež spomínali na chvíle, prežité v susednej krajine ako Ađa a Vika: „Uf, dúfam, že už mám všetko zbalené.“ Táto veta prebehla hlavou azda každému, keď sa pozrel na svoj zbalený kufor. Naša cesta do Maďarska sa začala ráno, keď sme nastúpili do autobusu. Boli sme plní očakávaní, trémy, ale tešili sme sa na nové zážitky a skúsenosti. Po poldňovej ceste autobusom sme dorazili do Maďarska do mesta Makó. Ubytovali sme sa, vybalili sme si veci a stretli sme sa

v telocvični, kde sme si prešli náš „bojový plán.“ Vystúpenia dopadli nad moje očakávania. Atmosféra bola úžasná, ľudia boli milí a priateľskí. Ešte aj to počasie nám vyšlo. Bolo teplo, a tak sme mohli naplno využiť kúpalisko a bazény. Blížil sa posledný deň v Maďarsku a my sme sa museli zbalit' a rozlúčiť sa. Čakala nás posledná zastávka, a to v Srbsku. Ako inak, dalo sa čakať, počasie bolo úžasná, vystúpenie výborné, ľudia príjemní a voda ochladzujúca a svieža. Večer pred odchodom na Slovensko nám ostávalo už len zbalit' kroje, sadnúť do autobusu a rozlúčiť sa so Srbskom. Domov sme dorazili ráno ustatí a unavení, ale s kopou spomienok.

Andrea Šariková

„Myslím, že na otázku od rodičov: „Ako bolo?“ Všetci odpovedali: „Teplo.“ Ale inak sme sa mali fajn. Bolo sice teplo, ale aj tak sme sa vedeli zabávať a vystúpenia v takej horúčosti a v krojoch sme odtancovali s úsmevom. I keď náš program mal aj pár chýb. Jednou z nich bola dvojhodinová cesta autobusom na vystúpenie. Odmenili nás však chladnou vodou na kúpalisku, kde sme vystupovali. Strava bola dobrá. Ochutnali sme rezne na všetky spôsoby! Každý večer sme mali diskotéku spolu s ostatnými súbormi a skvelo sme sa zabávali. A takto ubehol celý zájazd. Už bola pred nami len cesta do Srbska. V Srbsku sme vystupovali a vyšantili sa v aquaparku Báčsky Petrovec pri našich krajanoch. Tam sme aj vystupovali a znovu sme mali ako odmenu studený kúpeľ v bazénoch

aquaparku. Večer sme si ešte zapievali a na parkovisku pred autobusom sme si pre vlastnú zábavu zatancovali. A už tu bola cesta domov. Nikto z nás si ju nepamätá, lebo sme spali. Na Slovensku sme sa zvalili s rodičmi a každý z nás išiel vlastnou cestou domov“.

Viktória Virágová

Tu by sa už mohli prázdniny – neprázdniny skončiť, ale vlast' a obec volá a povolala aj nás. Tak sme na chvíľu zavesili prázdniny na kliniec a išli sme si splniť vlasteneckú povinnosť. Ako poriadni rodáci sme absolvovali vystúpenie a samotnú Lupčiansku vatru na futbalovom ihrisku. Takto slávnostný akt videla Justínka: „My, národ slovenský, pamätajúc na politické

a kultúrne dedičstvo svojich predkov a na stáročné skúsenosti zo zápasov o národné bytie a vlastnú štátnosť...“ Týmto slovom preambuly sa k nám všetkým prihovárал pán Matej Jakuš, predseda komisie kultúry a poslanec OZ. Okrem spevu, tanca a hre na heligónke v podaní Peťa Štulrajtera sa nám predstavila aj Aďa Šariková s básňou od slovenského autora. A nasledovalo zapálenie vatry. V sprievode hudby a spevu sme sa vydali ju zapáliť. Keď vatra horela, zaspievali sme na počesť Dňa ústavy pár piesní a začala tá pravá disko. Po chvíli prišlo ešte jedno prekvapenie, Svetelná šou !!! Po zvyšok večera sme sa zabávali a tancovali až do rána (iba podaktorí!).“

Justína Emma Debnáriková

Časť roka máme za sebou, tešíme sa na ďalšie obdobie, pre nás veľmi náročné, lebo chceme budúci rok dôstojne oslaviť naše 30. výročie vzniku. Na to musíme ešte vypotiť pár litrov potu, stráviť množstvo času pri príprave programov. Popri tom sa chceme venovať aj vystúpeniam. Prvé vystúpenie nás čaká v septembri na Hrade Lupča v rámci akcii Hradné huky, ďalšie v Hriadli na Krumpľovníku, potom v októbri v Domove dôchodcov v Banskej Bystrici.

Takto môžeme pokračovať v šírení dobrého a pekného, čo my s radosťou robíme. Ďakujeme obci za finančnú pomoc, všetkým dobrým ľuďom za priazeň, ktorú nám preukazujú, a potlesk, ktorým nás odmeňujú.

Milí rodičia!

Pozývame medzi nás všetky deti, ktoré prejavujú záujem o tradičnú ľudovú kultúru Slovenska, rady spievajú, tancujú, či dokonca hrajú na ľudovom hudobnom nástroji.

Príďte k nám v pondelok alebo piatok v čase od 16:00 – do 18:00 hod do MKS v Slovenskej Lupči a zapíšte svoje deti do DFS DRATVÁRIK, ktorý sa už 29 rokov snaží rozvíjať, približovať a udržiavať zvyky, obyčaje a tradície starých otcov a starých mám, ktoré nám všetkým už po stáročia pomáhajú k tomu, aby sa z nás všetkých skôr či neskôr stali čestní a dobrí ľudia.

Vedenie DFS Dratvárik
Foto archív DFS

Z Knižnice Ženského magazínu (9)

Dnešný príbeh sa začína slovami starogréckeho filozofa Zénóna z Eley **Priateľ je druhé ja**. Inými slovami by sa dalo povedať, že priateľ je osoba blízka duši i srdcu človeka, s ktorou sa smeje, plačeme, delíme sa s ňou o náš úspech i neúspech, radosti či žiaľ. Je to človek, ktorému sa dá zdôveriť aj s tým najskrytejším tajomstvom. Ako si vybrať priateľa? Raz povedal jeden múdry človek: **„Dlho uvažuj, kým niekoho urobíš svojím priateľom. Keď sa pre niekoho rozhodneš, prijmi ho celým srdcom!“** Z tohto citátu vyplýva, že priateľov si vyberáme trpezlivo a dôkladne. A však ... Celkom inakšie to bolo s priateľstvom tridsaťročnej Gabriely, ktorá po sklamaní v manželstve, práve v priateľstve opäť našla zmysel života. V príbehu spomína udalosť, ako získala krásne priateľstvo, z ktorého – ako sama hovorí v závere svojho príbehu – môže byť raz i viac. O tom už ale v príbehu:

Sedel a s vďakou mi stískal ruku

Po päťročnom manželstve ma muž nechal, našiel si inú. Počas nie dlhotrvajúceho manželstva mi stále všeličo vyčítal. Najväčšia moja vina bola, že som nemohla mať deti. Možno s tou druhou bude šťastnejší. Mne samej zrejme ostávalo zostať na ocot. Raz, keď som sa vracala z práce domov, prešiel popri mne na bicykli asi sedemročný chlapec. Skoro ma zrazil a niečo som aj zahundrala. Chlapca to asi zamrzelo, obzrel sa, no v tej chvíli narazil bicyklom do zábradlia pri

chodníku, hlavou a plec om zasa do betónovej ohrady. Ostal ležať v bezvedomí, z čela mu tiekla krv. Bol to hrozny pohľad. Začala som ho jemne preberať. Utierala som mu krv z očí, kam mu stekala, a kričala som na paniu, ktorú som zbadala, ako všetko pozoruje z okna, aby volala sanitku. Nebolo nikoho, nuž som sadla do sanitky aj s chlapcom a išli sme do nemocnice. Dieťa bolo stále v bezvedomí. V nemocnici chceli vedieť meno chlapca, kde býva, ja som, samozrejme, nevedela nič. Sľúbila som, že sa pokúsím zistiť, či je to chlapec. Ovešaná taškami v rukách, v ktorých som si niesla a opatrovala nevelký nákup ešte aj v nemocnici, som sa konečne unavená dostala domov. Odložila som veci a vybehla som na ulicu, kde chlapec spadol. Tu som ostala stáť a obzerajúc sa som uvažovala, čo robiť? Vtedy prišiel ku mne asi taký štrnásťročný chlapec a spýtal sa: „Čo mu je?“ Pozrela som naňho a bez odpovede som sa ho opýtala: „Ty vieš, kto to bol?“ Vraj: „Neviem, ako sa volá. Ale to je jeho sestra!“ ukázal na dievčatko, kto-

ré s plačom sedelo pred vchodom domu. Pribehla som k dievčatku. Mohlo mať asi štyri roky a prstami si trelo uplakané oči. Brat Miloš jej vraj niekam ušiel, má kľúč od bytu a ona sa pocikala, lebo nemohla ísť na záchod. Smiešne i tragické. No čoskoro sa vysvetlilo, ako sa volá, kde býva, mamička im vraj pred rokom zomrela a ich ocko je práve v robote. Vzala som ju domov, vyzliekla som ju, trochu som ju obriadila a zavolala som do nemocnice, aby som oznámila všetko, čo som sa o zranenom chlapcovi dozvedela od malej Haničky. Ich otec pribehol bleďý od strachu. Vraj mu telefonovali, že Miloško je v nemocnici a u mňa nájde Haničku. Kto volal, sme nezistili. Ľudia sú zvláštni, ale hlavne aj dobrí a pozorní. Ešte v ten deň som aj s Haničkou zašla do nemocnice. Otec detí sedel pri posteli synčeka a s vďakou mi stískal ruku. Miloško sa z úrazu vyliečil a odvtedy sa často navštevujeme. Všetci štyria sme veľmi dobrí priatelia. Možno budeme raz i viac ...

Upravila Eva Horská
Foto internet

O optimistoch a pesimistoch

V dnešnej uponáhľanej dobe, keď nie je čas na hlboké úvahy či dlhé články z tlaču, si, milí naši čitatelia LZ, možno radi pripomeniete v skratke niečo o tom, k akému typu ľudí podľa zmyšľania, pohľadu na svet patríte.

Rozdiel medzi optimizmom a pesimizmom

Ľudi môžeme rozdeliť podľa viacerých kritérií, no jedným z nich je aj to, akými okuliarmi sa pozerajú na svet. Od toho, či myslíme pozitívne alebo negatívne, sa odvíja veľa skutočností v našom živote.

Čo je optimizmus?

Optimizmus (z angl. optimal – optimálny, latin. optimum – najlepší) je myšlienkový stav alebo postoj, keď človek vidí udalosti ako dobré, optimálne, perspektívne. Optimista myslí pozitívne a verí v lepšiu budúcnosť.

Čo je pesimizmus?

Pesimizmus (angl. pessimism) je postoj alebo myšlienkový stav, keď človek vidí udalosti ako zlé, neperspektívne. Pre pesimistu je charakteristický negatívny pohľad na svet, očakávanie zlých udalostí, horšej budúcnosti.

Aký je rozdiel medzi optimizmom a pesimizmom?

Optimista myslí pozitívne, pesimista myslí negatívne.

Optimista má vieru v lepšiu budúcnosť, pesimista je presvedčený, že nič nesmeruje k lepšiemu.

(Nabudúce možno konkrétne príklady z pohľadu na život, na svet optimistu a pesimistu.)

Zdroj: internet

Ako prijateľnejšie povedať NIE

V každej z dialógových foriem, či je to debata (voľný rozhovor), diskusia (riadený rozhovor), ale hlavne v polemike, keď ide o ostrú výmenu názorov, sa vyjadruje často nesúhlas, treba povedať NIE. A práve to Nie treba vedieť povedať slušne, prijateľnejším spôsobom, t. j. tak, aby nevyvolalo zbytočné emócie alebo agresivitu. Najčastejšou chybou je, že v niektorých situáciách sa používajú tvrdé odmietnutia bez uvedenia dôvodu

Zo zbierky Zrnká múdrosti

slovami: „Váš návrh sa odmieta.“ „Vašej žiadosti nevyhovujeme.“ „Je to neprijateľné, nevyhovujúce a pod.“ Oveľa vhodnejšie, prijateľnejšie je povedať: „Žiaľ, momentálne nie je možné Vám vyhovieť, pretože...“ „Váš návrh bol pozorne posúdený, no bohužiaľ, v súčasnej dobe sa nedá prijať.“ Ide teda

o to, že jednoznačné, ale predsa len jemnejšie formulácie, doplnené dvoma-tromi vetami, dôvodmi, objasňujúcimi nesúhlasné rozhodnutie, sú pre navrhujúceho prijateľnejšie. Podľa situácie je vhodné naznačiť tiež, že o uvedenej problematike sa bude uvažovať. V každom prípade, ak zamietnutý návrh obsahuje aj nejaké kladné stránky, treba na ne poukázať, vyzdvihnúť ich a oceniť.

(vf)

DFS Drienka na reprezentačnom zájazde

V dňoch 19.8. – 24.8.2015 sa členovia Detského folklórneho súboru Drienka zúčastnili na reprezentačnom zájazde v Poznani v Poľsku. Išlo o medzinárodný folklórny festival, na ktorom sa zúčastnilo viacero folklórnych súborov z Poľska, Bieloruska, Cypru, Grécka, Holandska, Turecka, Macedónska, Ukrajiny a zo Slovenskej republiky, ktorú reprezentovala naša Drienka. Festival of Art – Poznan Poland 2015, na ktorý sme dostali pozvanie bol 9. ročník – IX. Festiwal Sztuki Ludowej. Festival je známy medzi obyvateľmi celej Európy, ale najmä medzi obyvateľmi stredomorských krajín, ktorí majú veľký záujem o účasť na ňom. Ide o festival mládežníckych a dospelých folklórnych súborov, ale organizátori si vždy vyberú aj jeden detský súbor. Tohto roku sme to boli my a naše deti boli na festivale najmladšie, ale ako povedali organizátori, aj najživšie (to môžeme dosvedčiť), rozdávali dobrú náladu, počas školy tanca dokázali so sebou strhnúť všetky ostatné súbory i divákov, každý sa tešil na stretnutie s nimi (aby sa mohli spolu porozprávať, zaspievať si, zahráť, zatancovať alebo len tak ťapnúť rukou). Festival bol výborne spropagovaný a záznam z účasti na ňom nahrávali nielen poľské televízie, ale aj štáby z krajín účastníkov festivalu. Náš súbor si spravil dobré meno, vzorne a úspešne reprezentoval a nielen seba, ale aj obec Slovenskú Lupču a Slovenskú republiku.

Koncepcia festivalu spočívala v spojení štyroch miest Poznan – Gniezno – Konin – Lusowo. Prvý

deň sme strávili v Poznani, ubytovali sme sa v pekných izbách internátu pre zahraničných študentov fyziky, mechatroniky a biochémie Polytechnickej univerzity v Poznani. Keďže sme boli usezení z celého dňa v autobuse, spravili sme si večernú prechádzku do historického centra Poznane a našli perfektné detské ihrisko na vybitie nahromadenej energie. Ďalší deň sme tiež strávili v Poznani slávnostným otvorením festivalu, stretnutím s organizátormi a privítaním u rektora Polytechnickej univerzity. Po stretnutí sme mali voľné popoludnie, tak sme naše deti vzali do poznanskej ZOO. Mali sme šťastie, pretože sme mali možnosť vidieť rôzne zvieratá úplne zblízka a zažiť sme spolu krásny deň.

V piatok sme šli do mesta Gniezna, kde sme navštívili najstaršiu katedrálu v Poľsku. Samotné mesto bolo prvým hlavným mestom Poľska a jeho patrónom je sv. Vojtech, ktorý je pochovaný v spomínanej katedrále. K jeho hrobu v r. 1000 prišiel aj cisár Otto III. a o 1015 rokov neskôr aj členovia nášho súboru, ktorí si vychutnávali nádheru strieborných relikvií na hrobe sv. Vojtecha, barokových svätcov a obdivovali unikátne bronzové dvere. Katedrála je súčasťou pamiatok Unesco. Po prehliadke katedrály nás čakal chutný obed v miestnej reštaurácii, sprievod námestím, škola tanca, privítanie primátorom mesta a vystúpenie. Išli sme na záver programu ako pomyselný „zlatý klíneč“, tak sme si na svoj program museli poriadne počkať, ale nenuďili sme sa. Nadviazali sme nové priateľstvá s tanečníkmi a muzikantmi z Cypru či Turecka a spravili si „uličnú“ meninovú párty. Práve na pódium v meste Gniezno mal premiéru aj náš nový tanečný blok Berco – odzemky, kolesá a do-vysoka z Čierneho Balogu, ktorého choreografiu vytvoril náš šikovný choreograf Miško Majer. Tanečníci a muzikanti mali pred týmto vystúpením stres, cítili zodpovednosť podať čo najlepší výkon, ale nemuseli mať obavy, boli na vystúpenie výborne pripravení, a tak zatancovali a zahráli všetky čísla bez chyby a s takým nadšením a náladou, že zdvíhali divákov zo stoličiek. Po vystúpení sme si v našom „párty buse“ zaspievali hymnu zájazdu „wi-wi-wi-wi“ a od-

viezli sa naspäť do Poznane. Ďalší deň sme cestovali do mesta Konin, kde bol podobný priebeh dňa akurát doplnený o predaj výrobkov remeselníkov, ktorí nám ich zverili. Na trhoch sme predávali výrobky pani Benkovej – keramické šperky, pani Krížovej – hodváb, pána Šufliarskeho – drevené zvieratká, obce Slovenská Lupča – magnetky, pani Lipovej – údený syr. Děkujeme krásne za krásne výrobky, prostredníctvom ktorých sme ukázali časť našej kultúry.

V predposledný deň festivalu sme navštívili Lusowo, kde sme mali obed v krásnej reštaurácii pri jazere. Tam sme si oddýchli, navštívili miestny kostol a čakali na vystúpenie, kde sme šli opäť na záver programu. Počas vystúpenia

nám vyplo elektriku, tak sme do-tancovali za tmy, ale o to s väčším potleskom. Po vystúpení už v nočných hodinách sme sa vrátili do Poznane, kde bola pripravená párty

v Poľsku

► pre všetkých členov festivalu, kde sme sa vzájomne učili svoje národné tance. Naše deti asi fungujú na nevyčerpateľný zdroj energie, a tak sa naučili grécke, turecké a rôzne iné tance, ale aj všetkých zobrali do kola v Slovenskom bloku a naučili ich Mojše, Rontouku či čardáš. Bolo nám tak výborne, že sa nám ani nechcelo spať na internát a z „medzinárodnej párty“ sme odchádzali ako poslední.

Z každého vystúpenia festivalu sme dostali spomienkové predmety, ocenenia, certifikáty a poďakovania. Niektoré veľmi originálne kusy budú zdobiť našu šatnicu a budete ich mať možnosť vidieť na našom vystúpení Tancujem, tancujem, ktoré pre vás pripravujeme.

V pondelok bol už posledný deň festivalu a nám sa zdalo, že ani nevieme, ako ten čas ubehol. Bolo nám ľúto, keď sme sa po raňajkách lúčili s organizátormi festivalu a naším sprievodcom Rafalom. Ale keďže sme mali pripravený ešte bohatý program po ceste, nedalo sa inak. Rýchlo sme sa pobalili, rozlúčili a sadli do autobusu s našimi Mimoňmi a hurá smer Krakow. Po ceste nás však zastihli nečakané kolóny a zdržania, tak sme sa len v reštaurácii naobedovali a ponáhľali sa do Wieliczky – soľnej bane. Keďže sme boli v Poľsku a aj táto pamiatka patrí medzi pamiatky UNESCO, je známa na celom svete, chceli sme, aby ju mali možnosť vidieť aj naše deti. Baňa patrí medzi najstaršie na svete a ťažba v nej prebiehala už od 13. storočia do roku 2007. Dnes je turistickou atrakciou, ktorú ročne navštívi viac ako milión turistov a my sme

v nej videli rôzne sochy zo soli, galérie, podzemné jazero a kaplnku. Baňa je hlboká 327 m a dlhá približne 300 km a má deväť podlaží. My sme prešli len trasu dlhú 3,5 km, prostredníctvom projekcie zažili výbuch etánu, hru svetla na podzemnom jazere a iné. Naše deti najviac zaujalo lízanie soli na stenách bane a 5D kino o osídlení územia a tvorby bane. Celkové prostredie tejto nádhornej pamiatky vytvorilo v nás pocit prenesenia sa do čarovnej rozprávky Soľ nad zlato a do autobusu sme nasadali plní dojemov.

Za šťastný návrat domov, ale aj celkové šoférske umenie (celý zájazd bez žalúdočných problémov počas cesty, čo je v našom kolektíve vzácnosť) a za prekladateľské,

turistické a nosičské služby ďakujeme najlepšiemu šoferovi Jožkovi Herdovi z Herdabus.

Môžeme skonštatovať, že celková reprezentácia súboru bola na výbornej úrovni a dôstojne sme naplnili cieľ našej cesty, čo by nebolo možné bez podpory mnohých z vás. Veľkú finančnú záťaž v tomto smere niesla ZUŠ Slovenská Lupča, kde nám pán riaditeľ Ivo Petrik maximálne vychádzal v ústrety a zabezpečil všetko potrebné. Ďakujeme všetkým tým, ktorí nám poskytli 2 % z dane z príjmu, z ktorých bola financovaná časť dopravy. Ďakujeme veľmi pekne firme Thermit a Jarke a Michalovi Filipkovcom, ktorí nás pred zájazdom prekvapili nádherným darčekom v podobe nových tričiek a tie nám, môžeme

vám povedať, závidel ne jeden člen festivalu. Ďakujeme za finančné dary a príspevky na zájazd pánom starostom z obcí Moštenica a Podkonice. Ďakujeme obci Slovenská Lupča za krásne a hodnotné dary pre primátorov a organizátorov festivalu. Ďakujeme pánu Bartovi a vydavateľstvu AB ART press za knižné dary, prospekty a pexesá pre účastníkov festivalu. Ďakujeme pani Sedláčkovej za vybavenie novej lekárnice a pani Lipovej za údené syry, ktoré sme darovali predstaviteľom festivalu, ale aj schuti zjedli (grin).

Bez podpory vás všetkých, ale aj rodičov, starých rodičov a kamarátov, ktorí nám vychádzali v ústrety, pomáhali a podporovali nás, by nebola možná takáto úspešná

reprezentácia nás všetkých, a to prostredníctvom našich detí.

Preto – naozaj a úprimne veľmi pekne ďakujeme.

Jana Krížová

Anna bál

Jedno z najkrajších slovenských mien ANNA si už tradične pripomíname tanečnou zábavou.

Toto meno sa zjavuje sa v rozličných variáciách. Východiskom je však hebrejský jazyk, kde Hannah znamená pôvab, čaro, krása, lahodnosť, elegancia, milosť, priazeň, obľuba, ochota, láskavosť...

Meno **Anna** býva aj častou komponentou v rade novších, kombinovaných mien ako napr. Mária + **Anna** = Mariána, **Anna** + Bella = **Annabela** atď. Slovenské domáce podoby sú: Anička, Anča, Anuška, Aňa...

Tohto roku nám počasie neprišlo a „Annabál“ sme z parku museli presťahovať do Miestneho kultúrneho strediska. Zabávajúcim sa do tanca hrali HIT BAND a DJ Didi, čakala ich aj tombola, o spestrení programu sa postarala tanečná skupina GLAMS.

nie programu sa postarala tanečná skupina GLAMS.

ED

Deň ústavy

Štátnym sviatkom si 1. septembra na Slovensku pripomíname vznik najdôležitejšieho zákona suverénneho nezávislého štátu - Ústavy SR.

Slovenská národná rada (SNR) ju prijala 1. septembra 1992.

V Lupči si tento významný deň pre Slovensko každoročne pripomíname kultúrnym programom a zapálením vatry. Po príhovore Ing. Mateja Jakuša – poslanca OZ a predsedu kultúrnej komisie vystúpil v programe DFS Dratvárik.

EZ, foto eg

Rozlúčka s letom

Obec Slovenská Ľupča v spolupráci s Rodičovskou radou pri Základnej škole Sama Cambela pripravila pre deti Rozlúčku s letom.

Akcia bola v sobotu 29. augusta na školskom dvore, kde bol pre deti pripravený bohatý program – súťaže, maľovanie na tvár, zumba, box, parkour, občerstvenie a, samozrejme, kolotoč. Vydarený deň ukončil ohňostrojom.

Pozvanie prijala aj aktuálna Miss Slovensko 2015, ochotne sa s deťmi fotografovala a rozdávala autogramy.

ED, foto Marcel Hlaváč

Obecná knižnica ponúka

Von Bremzen, Anya:
Umenie sovietskej kuchyne

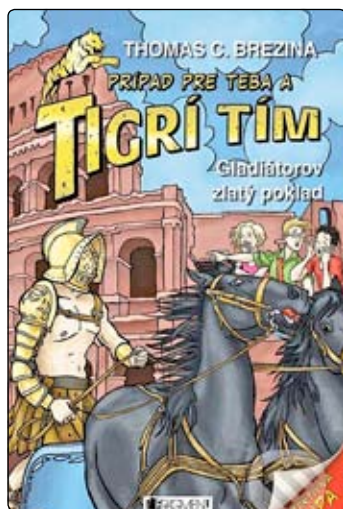
V tragikomických spomienkach zachytáva autorka sedem dekád Sovietskeho zväzu, jeho úspechy aj trápenia, ako aj roky pred nástupom bolševizmu a rýchle zmeny po jeho páde. Rozpráva napríklad, ako sovietsky potravinový trh oživil nápad opozerať pred vojnou v Spojených štátoch, ako udržiavali Leninovu múmiu aj Stalinov apetít, či aké dopady mala Gorbačovova nedomyšlená prohibícia. Miestami smutná, inokedy veľmi vtipná kniha o veľkej krajine a ešte väčších problémoch a snoch.

Brezina, Thomas C.:
Gladiátorov zlatý poklad. Prípád pre teba a Tigri tím

Počas triedneho výletu sa Tigri tím zrazu ocitne v časoch antického Ríma.

Tigri detektívi odhalia plány rímskeho vládcu a pokúsia sa ich prekaziť. Ide skutočne o časovú dieru alebo je všetko len podvod?

Podarí sa kamarátom vypátrať bájny zlatý poklad?

Moorhouse, Roger:
Diablovi spojenci. Hitlerov pakt so Stalinom 1939-1941

Táto kapitola histórie druhej svetovej vojny až príliš často unikala pozornosti. Kniha britského historika Rogera Moorhousea prináša po prvý raz komplexný obraz o vzniku a dôsledkoch paktu medzi Hitlerom a Stalinom, počnúc motiváciou jeho vzniku až po jeho dramatický koniec v roku 1941, keď Nemecko vyhlásilo vojnu svojmu bývalému spojencovi. Kniha pracuje so svedeckými výpoveďami priamych účastníkov a je aj obžalobou diabolského spojenctva, ktoré pripravilo milióny Východoeurópanov o život. *ad*

Ostrihám a upravím
Vášho štvornohého
miláčika u Vás doma.

Kontakt:
0903 671 001

I N Z E R C I A

**Predám 1-izbový byt
na ulici 1. mája.**

Bližšie info:
0908 612 373

Opustili nás

V mesiaci júl 2015 nás opustili:

Mariana Žilová * 22.09.1938 † 01.07.
Jozef Bartoš * 05.11.1932 † 18.07.
Ján Lichý * 14.12.1943 † 19.07.
Juraj Chriaštel' * 15.03.1937 † 23.07.

V mesiaci august 2015 nás opustili:

Daniel Štróner * 21.03.1924 † 01.08.
Kamil Mesík, Ing. * 09.10.1930 † 04.08.
Marta Dvoranová * 17.05.1941 † 06.08.
Václav Škultéty * 04.08.1984 † 07.08.
Anna Pilišová * 25.01.1947 † 11.08.

Podakovanie

Večer, 1. augusta 2015, došlo srdce nášho drahého manžela, otca a starého otca

Daniela Štrónera

Ďakujeme všetkým za prejav sústrasti, tichú spomienku a modlitbu. V našich srdciach zostane navždy...

Smútiaca rodina

Spomienka

„Opadali kvetom lupene a vyrástli nové zo zeme, sviečka tichúčko zhasína, kto miloval, spomína...“

V modlitbách a spomienkach si 28. septembra 2015 pripomíname 30 rokov odchodu do večnosti milovaného manžela, láskavého otca a dedka

Teodora Horvátha

Mnohí ste ho poznali aj osobne, prosíme spolu s nami o malé zastavenie sa a modlitbu.

S láskou v srdci manželka a dcéry s rodinami

Bojovali sme o medailu

MSR – družstiev Bratislava
23. – 25. 8. 2015

Takto pred rokom sme sa tešili z účasti na Majstrovstvách Slovenska družstiev, kde má nárok štartovať len 8 najlepších tímov, ktoré si vybojovali postup. Vtedy naše ambície neboli vysoké a doplatili sme na malé skúsenosti a skončili sme na 8. mieste.

Tento rok sme už boli v inej pozícii a v kútiku duše sme pomýšľali, že by sme sa mohli pobiť o medailu. Do prvého kola nám žreb prideliť nasadené družstvo číslo 4 – Topoľčany. Všetci sme si uvedomovali, aj samotné hráčky, že je to súper, ktorého môžeme poraziť, čo by nám zaručilo účasť na semifinále a dostali by sme sa medzi 4 najdružstvá. Sen a túžba sa stali skutočnosťou, dievčatá predviedli neskutočný výkon a Topoľčany sme porazili 4:2. Radosť bola preveliká, lebo už teraz sme boli v najlepšej štvorke a do posledného dňa sme mohli bojovať o medailu.

Druhý hrací deň sme hrali semifinále, kde nám v ceste stálo družstvo TK Slovan Bratislava.

Ten mal najsilnejšiu zostavu, čo sa aj ukázalo a nám sa nepodarilo uhrať ani bod. Prehrali sme 0:6. Časom sa ukázalo, že naše dievčatá najviac potrápili favorizované Slovanistiky a hrali vo svojich zápasoch vyrovnané partie. Cesta do finále sa nám zatvorila, ale už v ten deň sme sa začali pripravovať na boj o 3. miesto. Čakali sme na súpera Trnava alebo Lieskovec. Tajne sme dúfali, že to bude Trnava, nakoľko Lieskovec sme ešte tento rok neporazili. Lieskovec premárnil vedenie 3:1 a nakoniec prehral.

Tretí hrací deň sme bojovali o bronzovú medailu. Zápas medzi Lieskovcom a Ľupčou v tenise sú ako hokejové zápasy medzi Slovenskom a Českom, určite to všetci poznáte. Nebolo to o sile družstva ani o technike, ani o taktike a skôr o hlave. Preto mojou úlohou ako

trénera bolo správne namotivovať a dostať z hláv dievčat určitý blok. Dievčatá bojovali, hrali svoje životné zápasy a po dvojhrač bol nerozhodný stav 2:2. Rozhodnúť museli dve štvorhry. Žreb štvorhry nebol až taký priaznivý, ale napriek tomu sa nám podarilo jednu štvorhru vyhrať. Opäť bol nerozhodný stav 3:3. V takom prípade rozhoduje počet vyhratých setov aj ten bol zhodný 6:6. Rozhodli až vyhraté gamy (hry), ktorých mal Lieskovec viac. Bohužiaľ, sen o medaile a historickom úspechu sa rozplynul.

V mojom mene a Sportového klubu PEPAS Slovenská Ľupča im srdečne ďakujem a gratulujem aj tak k výbornému umiestneniu. Patriť medzi 4 najlepšie družstvá na Slovensku je úspech.

Zostava dievčat:

Mia Chudejová (hostovanie KNM), Nina Paľovská (naša klubov

vá hráčka), Salma Drugdová (hostovanie Zvolen), Adriana Konvičná (naša klubová hráčka). Náhradníčky Timea Barlová, Nina Gregorová.

Konečné poradie družstiev:

1. TK Slovan Bratislava, 2. TC EMPIRE Trnava, 3. Lieskovský tenisový klub – LTC, 4. ŠK Pepas Slovenská Ľupča, 5. TK Slávia Agrofert STU Bratislava, 6. TC Topoľčany, 7. Tenisová akadémia Prešov, 8. TK Mladost Košice

Mgr. Matej Stanko

Svetový tenis v Ľupči

Toto leto sa v Tenisovom centre v Slovenskej Ľupči zorganizovali a odohrali 2 medzinárodné turnaje. Jeden v juniorskej kategórii dievčat a chlapcov do 16 rokov pod záštitou Tennis Europe Junior Tour, druhý v mužskej kategórii pod záštitou ITF (International Tennis Federation).

Prvý z nich, ten juniorský, mal názov Pepas cup 2015 TJET U16. Konal sa v dňoch od 5. – 12.7.2015. Zúčastnilo sa na ňom 32 chlapcov a 32 dievčat, celkovo z 13-tich krajín sveta ako napr. Bielorusko, Rusko, Nemecko, Taliansko, Maďarsko atď. Prvé ceny putovali do dievčenskej štvorhry, kde finalistkami bola SVK dvojica Čisovská, Kužmová a ich premožiteľkami a víťazkami štvorhry sa

stala rovnako SVK dvojica Kovačičová, Milatová. Chlapčenský doubles mal víťaznú dvojicu vyskladanú z česko – slovenskej národnosti, a to CZE Jermar s SVK Janošikom. Zdolanou dvojicou bol rumunsko – bieloruský pár ROU Dicu, BLR Adamovitch. Silu slovenského juniorského tenisu dokázala mladá hráčka Romana Čisovská, ktorá sa vo svojich 12-tich rokoch stala víťazkou nášho turnaja. Jej meno si, milí priatelia tenisu, dôkladne zapamätajte, pretože je to naozaj vychádzajúca hviezda. © V kategórii chlapcov triumfoval HUN Khin. Víťazom sme, samozrejme, srdečne zablahoželali a všetkým účastníkom turnaja popriali ešte veľa tenisových zážitkov a úspechov.

Po týždňovej prestávke do Ľupče od nedele 19-teho júla začali

prichádzať najprv kvalifikanti a neskôr hráči v hlavnej súťaži. Hovoríme o druhom medzinárodnom turnaji, tentoraz v mužskej kategórii – Slovak F2 Dunlop Cup 2015, ktorý sa konal v dňoch 19. – 26. júl 2015. Turnaj bol dotovaný a prízemné predstavovala suma 10 000 USD. Okrem finančnej motivácie bola veľkou hybnou silou pre hráčov z 18-tich krajín (Francúzsko, Veľká Británia, Austrália,

Sponzori:

STZ, Peugeot, Dunlop Sport, Hotel Lux, Hotel Brusno, Brusnianska, Zvolenské mliekárne, Obec Slovenská Ľupča, Topspin.

Kanada, Spojené štáty americké a iné) šanca získať 18 bodov do svetového rebríčka. Tie si odniesol víťaz, konkrétne Davis Cupový reprezentant Maďarskej republiky Peter Nagy. Ten v dvoch setoch 6:3, 7:5 zdolal českého hráča Petra Michneva. Pre mladého Maďara je to prvý singlový titul a Slovenská Ľupča mu určite utkvie v pamäti. Víťazmi štvorhry sa stala talianska dvojica Borgo + Colelli, ktorí zdolali maďarskú dvojicu Nagy + Borsos.

Za celý organizačný tím a celé Tenisové centrum chceme poďakovať sponzorom, všetkým hráčom a aj kvalifikantom, divákovi, deťom z TŠ Pepas za odmakánu prácu počas zbierania loptičiek a nielen to..., ale vďaka patrí aj rozhodcom, vypletačovi rakiet pánovi Tiborovi Lešniakovi, riaditeľovi turnaja, ďalej fyzioterapeutke a všetkým ostatným, ktorí priložili ruku k dielu.

Mgr. Matej Stanko, organizátor